

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

POSADZKARZ 713 [05]

Akceptuję:

Minister Budownictwa,
Gospodarki Przestrzennej
i Mieszkaniowej

Zatwierdzam:

Minister Edukacji Narodowej

I. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWO-ORGANIZACYJNE KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE POSADZKARZ

1. OPIS KWALIFIKACJI ABSOLWENTA

1.1. Umiejętności zawodowe stanowiące kwalifikacje w zawodzie

W wyniku realizacji kształcenia w zawodzie uczeń powinien umieć:

- organizować, użytkować i likwidować stanowisko pracy w zakresie frontu robót podłogowych i okładzinowych,
- rozróżniać materiały budowlane stosowane w robotach podłogowych i okładzinowych, określać ich cechy techniczne i przydatność stosowania oraz składować je i transportować na stanowisko pracy,
- posługiwać się narzędziami, urządzeniami i sprzętem budowlanym nie wymagającym oddzielnych uprawnień,
- czytać budowlaną dokumentację techniczną w zakresie architektoniczno-budowlanym,
- wykonywać różne rodzaje konstrukcji podłóg w zależności od ich położenia, przeznaczenia itd.,
- wykonywać izolacje akustyczne, termiczne, przeciwwilgociowe, paroszczelne w podłogach i okładzinach ścian,
- wykonywać podkłady w podłogach,
- wykonywać nawierzchnie podłogowe z materiałów mineralnych, drewna i tworzyw sztucznych,
- wykonywać okładziny ścienne wewnętrzne i zewnętrzne,
- wykonywać remonty, naprawy i renowacje podłóg oraz okładzin,
- wykonywać przedmiary, pomiary inwentaryzacyjne i obmiary powykonawcze dla robót na stanowisku pracy,
- wykonywać zapotrzebowania i rozliczenie materiałowe w zakresie stanowiska pracy,
- korzystać z urządzeń placu budowy,
- rozwiązywać proste problemy techniczno-technologiczne na stanowisku pracy.

1.2. Wymagania psychofizyczne właściwe dla zawodu:

- ogólny dobry stan zdrowia,
- sprawność i wytrzymałość fizyczna,
- spostrzegawczość,
- umiejętność koncentracji uwagi,
- umiejętność działania w zespole,
- podzielność uwagi,
- zrównoważenie emocjonalne,
- odpowiedzialność i zdyscyplinowanie,
- zdolność podejmowania samodzielnych decyzji
- odporność na lęk wysokości.

1.3. Przeciwwskazania zdrowotne:

- choroby układu krążenia i układu oddechowego,
- choroby gośćcowe,
- choroby skóry, alergie skórne,
- duża krótkowzroczność i choroby siatkówki,
- upośledzenie słuchu,
- inwalidztwo kończyn,
- zawroty głowy,
- zaburzenia równowagi,
- lęk wysokości,
- tendencje do omdleń,
- padaczka.

O przydatności do zawodu i zdolności do pracy w budownictwie orzeka lekarz.

2. Specyficzne wymagania zawodu

Podstawowym celem kształcenia w zawodzie posadzkarza jest przygotowanie do wykonywania prac podłogowych i okładzinowych na

poziomie robotnika wykwalifikowanego (czeladnika) oraz wyposażenie absolwenta w wiedzę i umiejętności niezbędne do dalszego kształcenia się w formach szkolnych i pozaszkolnych.

Absolwent szkoły zasadniczej może być zatrudniony na stanowiskach posadzkarsko-okładzinowych w firmach budowlanych oraz w rzemieślniczych warsztatach remontowo-budowlanych. Może podwyższać kwalifikacje zawodowe przez ukończenie nauki w systemie szkolnym /w trzyletnim technikum budowlanym na podbudowie szkoły zasadniczej) lub w systemie pozaszkolnym /tytuł mistrza/.

Wyznacznikiem skuteczności procesu dydaktycznego są ukształtowane umiejętności zawodowe, określone w celach kształcenia i realizowane w toku zajęć praktycznych oraz w czasie nauczania teoretycznych przedmiotów zawodowych.

Utworzono dwa bloki programowe, integrujące treści nauczania wokół istotnych problemów zawodowych, charakterystycznych dla zawodu posadzkarza.

Blok pierwszy (A) obejmuje zagadnienia związane z bezpośrednim wykonywaniem robót na tle dokumentów określonych w bloku drugim (B).

Blok pierwszy (A) **technologia robót podłogowych i okładzinowych** obejmuje umiejętności z zakresu: materiałoznawstwa, budownictwa ogólnego, technologii i wykonawstwa robót podłogowych i okładzinowych, bhp i ochrony środowiska.

Drugi blok (B) **dokumentacja techniczna oraz podstawy działalności gospodarczej** obejmuje umiejętności pozwalające na praktyczne wykorzystanie dokumentacji technicznej przy wykonywaniu czynności zawodowych, czytanie rysunków budowlanych, wykonywanie szkiców i przeprowadzanie prostych pomiarów na stanowisku pracy, a także prowadzenie działalności gospodarczej w warunkach gospodarki rynkowej.

Posadzkarz jest typowym zawodem dla procesu budowlanego związanym z pracami wykończeniowymi.

Kształcenie posadzkarzy w szkołach zawodowych powinno odbywać się przy współpracy z przedsiębiorstwami budowlanymi i remontowymi oraz

rzemieślniczymi warsztatami. Współpraca powinna uwzględniać możliwości odbywania zajęć praktycznych na budowach oraz dostępu do nowoczesnych rozwiązań technologicznych.

3. Warunki techniczne

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie posadzkarz powinna posiadać pracownie przedmiotowe wyposażone w takie podstawowe środki techniczne jak

- rzutnik i ekran,
- diaskop,
- telewizor kolorowy,
- odtwarzacz video.

Proces kształcenia zawodowego powinien odbywać się w pracowniach:

- ogólnobudowlanej,
w której uczniowie będą przyswajać wiedzę i kształtować wiadomości w zakresie technologii robót budowlanych, a robót posadzkarskich w szczególności .Jej funkcja obejmuje również podstawy budownictwa ogólnego, elementów zagadnień przeciwpożarowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Pracownia ta powinna być wyposażona w: próbki podstawowych materiałów i elementów budowlanych; modele i rysunki wskazujące części budynków, rodzaje układów konstrukcyjnych i technologie realizacji; przezrocza i filmy ilustrujące rodzaje narzędzi, urządzeń i maszyn, organizację stanowiska roboczego oraz procesy robocze przy wykonywaniu typowych robót posadzkarskich; próbki i eksponaty różnych asortymentów wyrobów ściennych i stropowych, okładzinowych i podłogowych; składniki zapraw; lepiki, materiały izolacyjne, kleje; plansze i filmy instruktażowe z zakresu bhp; apteczki pierwszej pomocy; przykładowe egzemplarze norm technicznych, aprobat technicznych, certyfikatów; egzemplarze katalogów i cenników niezbędnych przy obliczaniu kosztów robót posadzkarskich.

- dokumentacji technicznej,
która stworzy warunki do nabycia elementarnych umiejętności posługiwania się projektem budowlanym, a zwłaszcza rysunkami roboczymi.

Pracownia może też być wykorzystywana do realizacji podstaw kosztorysowania oraz wyceny robót.

Pracownia ta powinna być wyposażona w: stanowiska kreślarskie wraz z kompletem przyborów kreślarskich /odrębne dla każdego ucznia/; modele i plansze figur płaskich i brył; przykładowe egzemplarze dokumentacji technicznej obiektów budowlanych; rysunki detali budowlanych; przykładowe egzemplarze norm, instrukcji technologicznych i katalogów.

- zajęć praktycznych,
która spełniać będzie dwojaką rolę: warsztatu, umożliwiającego ćwiczenia w rzemiośle posadzkarskim i laboratorium, pozwalającego na bezpośrednie zapoznanie się z podstawowymi materiałami budowlanymi i niektórymi ich właściwościami.

Pracownia ta powinna być wyposażona w: komplety materiałów ściennych, stropowych, okładzinowych i podłogowych wraz z materiałami łączącymi je z podłożem; narzędzia i sprzęt do wykonywania robót posadzkarskich i okładzinowych; stanowiska do ćwiczeń stymulujących roboty posadzkarskie; wyposażenie laboratoryjne na poziomie laboratorium polowego, a zwłaszcza aparatura do badania czasu wiązania spoiw, oznaczania frakcji kruszywa naturalnego i wytrzymałości zapraw; próbki materiałów izolacyjnych stosowanych w robotach posadzkarskich.

Pracownie spełniać powinny dwie podstawowe funkcje.

Pierwsza to przyswojenie przez ucznia elementarnych pojęć i wyobrażeń o zawodzie, najczęściej jeszcze przed pierwszym kontaktem z budową. Jest to więc swego rodzaju funkcja propedeutyczna: wstępne zapoznanie się z podstawowymi materiałami, narzędziami i urządzeniami na stanowisku

pracy.

Funkcja druga ma charakter wyrównawczy, wiąże się z systematyzacją i uzupełnieniem wiedzy i umiejętności zdobytych w różnym zakresie i stopniu biegłości w warunkach produkcji budowlanej.

4. Warunki kadrowe

Wymagania w zakresie kwalifikacji nauczycieli powinny być zgodne z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 października 1991 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudniać nauczycieli nie mających wyższego wykształcenia (Dz. U. Nr 98, poz. 433 oraz z 1994r. Nr 5, poz. 19 i Nr 109, poz. 521).

5. Kształcenie w różnych typach szkół i formach organizacyjnych

W szkołach zasadniczych zarówno dla młodzieży jak i dla dorosłych realizuje się 2 bloki programowe obejmujące również zajęcia praktyczne we wszystkich klasach (bez praktyk zawodowych).

Zakres kształcenia zawodowego określają umiejętności zawodowe, czyli kwalifikacje w zawodzie oraz określony podział treści kształcenia w blokach programowych.

6. Powiązanie kształcenia zawodowego z kształceniem ogólnym

Kształcenie ogólne stanowi niezbędną podbudowę kształcenia zawodowego. Wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, powinna istnieć korelacja międzyprzedmiotowa; szczególną uwagę należy zwrócić na skorelowanie treści kształcenia matematyki, fizyki i chemii z treściami ujętymi w blokach programowych w niniejszej podstawie programowej.

Treści realizowane w przedmiocie matematyka powinny ułatwić uczniowi zapotrzebowanie i rozliczenie materiałów, sporządzanie kalkulacji i wymiarowanie dokumentacji.

Wybrane działy fizyki powinny pozwolić na lepsze zrozumienie zagadnień

akustycznych, izolacyjności cieplnej i przeciwwilgociowej w robotach podłogowych.

Treści realizowane w przedmiocie chemia powinny pomóc w wykorzystaniu znajomości reakcji chemicznych przy doborze materiałów i wykonywaniu robót.

Przedmioty humanistyczne winny ułatwić przyszłemu posadzkarzowi prezentację siebie jako fachowca, a także przygotowanie oferty pracy i dokonywanie zapisów w różnego rodzaju dokumentach budowlanych.

II. PODZIAŁ GODZIN NA BLOKI PROGRAMOWE

NAZWA BLOKU PROGRAMOWEGO	MINIMALNA LICZBA GODZIN W CYKLU KSZTAŁCENIA w % *)
BLOK A TECHNOLOGIA ROBÓT PODŁOGOWYCH I OKŁADZINOWYCH	68
BLOK B DOKUMENTACJA TECHNICZNA oraz PODSTAWY DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ	12
RAZEM:	80 ^{**)}

*) Podział na bloki programowe dotyczy zarówno kształcenia młodzieży jak i dorosłych (w formie stacjonarnej i zaocznej)

***) 20% pozostaje do rozdysponowania przez autorów programów na dostosowanie kształcenia do potrzeb lokalnego rynku pracy (w tym specjalizacje)

III. PODSTAWY PROGRAMOWE KSZTAŁCENIA W BLOKACH PROGRAMOWYCH

A. TECHNOLOGIA ROBÓT PODŁOGOWYCH I OKŁADZINOWYCH

1. Cele kształcenia

Uczeń w wyniku kształcenia powinien umieć:

- organizować stanowisko pracy posadzkarza zgodnie z wymogami technologicznymi, bhp, ochrony środowiska i zasadami ergonomii,
- dokonywać doboru i selekcji materiałów budowlanych, przygotowywać zaprawy i mieszanki betonowe na podkłady i nawierzchnie podłogowe,
- dokonywać doboru narzędzi i sprzętu niezbędnych do wykonywania zadań zawodowych,
- transportować na stanowisko pracy materiały i sprzęt budowlany niezbędny do wykonywania prac zawodowych,
- składować materiały podłogowe i okładzinowe,
- dokonywać wyboru odpowiedniej konstrukcji podłogi,
- wykonywać podłoża na gruncie oraz przygotowywać podłoża pod podłogi,
- wykonywać izolacje paroszczelne, wodoszczelne, przeciwwilgociowe, termiczne i akustyczne,
- wykonywać warstwę ochronną,
- wykonywać podkłady pod różne nawierzchnie podłogowe,
- wykonywać nawierzchnie podłogowe z materiałów mineralnych, drewna, materiałów drewnopochodnych, z tworzyw sztucznych,
- wykonywać remonty, naprawy i renowacje podłóg i okładzin,
- wykonywać okładziny ścienne wewnętrzne i zewnętrzne,
- wykonywać proste czynności pomocnicze (murarskie, tynkarskie, betoniarskie, zbrojarskie),
- zamawiać i rozliczać materiały na stanowisku pracy,
- dokonywać oceny jakości i prawidłowości wykonywanych robót podłogowych i okładzinowych,

- dokonywać przedmiaru i obmiaru robót podłogowych i okładzinowych,
- stosować przepisy bhp, przeciwpożarowe i ochrony środowiska.
- udzielać pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

2. Treści kształcenia (działy programowe bloku A)

- I:** Wprowadzenie do zawodu posadzkarza
- II:** Ogólne wiadomości o budowlach
- III:** Roboty podłogowe:
- podłoża na gruncie; przygotowanie podłoży pod podłogi,
 - izolacje przeciwwilgociowe, paroszczelne i wodoszczelne,
 - izolacje termiczne i akustyczne,
 - warstwy ochronne,
 - podkłady,
 - nawierzchnie.
- IV:** Roboty okładzinowe:
- przygotowanie podłoży pod okładziny,
 - okładziny wewnętrzne i zewnętrzne.
- V:** Roboty pomocnicze:
- pomocnicze roboty murarskie, betoniarskie i zbrojarskie,
 - tynki zwykłe zewnętrzne i wewnętrzne.
- VI:** Naprawy i remonty podłóg i okładzin
- technologia robót remontowych, naprawczych i renowacyjnych podłóg i okładzin
- VII:** Obmiar i odbiór robót podłogowych i okładzinowych
- zasady odbioru robót
 - rozliczenia materiałowe
- VIII:** Zaplecze budowy

3. Zalecenia dotyczące oceniania:

Wiadomości i umiejętności zdobyte w procesie nauczania - uczenia się treści zawartych w każdym dziale programowym powinny być oceniane oddzielnie.

Przy ocenianiu należy stosować obowiązującą, sześciostopniową skalę ocen.

Badanie efektywności nauczania powinno uwzględniać różnego rodzaju pomiary dydaktyczne.

Pomiar dydaktyczny należy realizować przez:

- testy sprawdzające wielostopniowe, wielozadaniowe, uwzględniające poziomy wymagań:

- A - zapamiętanie wiadomości
- B - zrozumienie wiadomości
- symulacyjne sprawdziany praktyczne sprawdzające umiejętności na następujących poziomach:
 - C - stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych
 - D - stosowanie wiadomości w sytuacjach nietypowych /dla uczniów uzdolnionych/

- zadania praktyczne uwzględniające cztery poziomy wymagań:

- A - naśladowanie działania
- B - odtwarzanie działania
- C - sprawność w stałych warunkach
- D - sprawność w warunkach nietypowych

Konieczne jest, aby uczeń zaliczył każdy z działów programowych.

B DOKUMENTACJA TECHNICZNA oraz PODSTAWY DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

1. Cele kształcenia

Uczeń w wyniku kształcenia powinien umieć:

- czytać budowlaną dokumentację techniczną podstawową w zakresie architektoniczno-budowlanym,
- posługiwać się dokumentacją przy wykonywaniu prac podłogowych i okładzinowych,
- posługiwać się prostym sprzętem pomiarowym i wykorzystywać wyniki pomiarów na stanowisku pracy,
- wykonywać proste rysunki elementów budowlanych,
- wykonywać odręczne szkice robocze,
- dobierać układy kompozycyjne posadzek i okładzin z zastosowaniem zasad doboru barw, złudzeń optycznych i ornamentyki,
- określać podstawowe pojęcia z dziedziny ekonomii i gospodarki rynkowej oraz relacje między nimi,
- uwzględniać mechanizmy rynkowe w fazie podejmowania robót i ich realizacji,
- stosować zasady prawa budowlanego, bankowego, podatkowego,
- korzystać z kodeksu pracy,
- tworzyć dokumenty różnego typu w tym: dokumenty wymagane przy podejmowaniu pracy, zakładaniu własnej firmy, dokumenty rozliczeniowe i podatkowe.

2. Treści kształcenia (działy programowe w bloku B)

- I:** Elementy rysunku technicznego
- II:** Podstawowe konstrukcje geometryczne
- III:** Rzuty prostokątne i aksonometryczne
- IV:** Rysunek architektoniczno-budowlany

- V:** Rysunek odręczny

- VI:** Czytanie dokumentacji technicznej inwestycji budowlanej
- VII:** Sporządzanie prostych rysunków roboczych
 - rysunki podłóg i okładzin,
 - zasady doboru barw
- VIII:** Elementy miernictwa budowlanego
- IX:** Wiadomości wstępne o gospodarce
- X:** Podmiot gospodarczy i jego pracownicy
- XI:** Podejmowanie działalności gospodarczej

3. Zalecenia dotyczące oceniania:

Wiadomości i umiejętności zdobyte w procesie nauczania - uczenia się treści zawartych w każdym dziale programowym powinny być oceniane oddzielnie.

Przy ocenianiu należy stosować obowiązującą, sześciostopniową skalę ocen.

Badanie efektywności nauczania powinno uwzględniać różnego rodzaju pomiary dydaktyczne. Pomiar dydaktyczny powinien też uwzględniać testy sprawdzające i sprawdziany praktyczne.

Konieczne jest, aby uczeń zaliczył każdy z działów programowych.

Pomiar dydaktyczny należy realizować przez:

- testy sprawdzające wielostopniowe, wielozadaniowe, uwzględniające poziomy wymagań:

- A - zapamiętanie wiadomości
- B - zrozumienie wiadomości
- symulacyjne sprawdziany praktyczne sprawdzające umiejętności na następujących poziomach:
 - C - stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych
 - D stosowanie wiadomości w sytuacjach nietypowych /dla uczniów uzdolnionych/

- zadania praktyczne uwzględniające cztery poziomy wymagań:

- A - naśladowanie działania
- B - odtwarzanie działania
- C - sprawność w stałych warunkach
- D - sprawność w warunkach nietypowych

Uwagi ogólne dotyczące oceniania wspólne dla wszystkich bloków programowych:

Przy ocenianiu uczniów należy przyjąć następujące zasady:

- uczeń musi opanować wszystkie umiejętności,
- wynik sprawdzenia opanowania poszczególnych umiejętności ma charakter alternatywny: uczeń umie bądź nie umie wykonać zadania,
- opanowanie umiejętności może cechować się różną biegłością, np. w sensie szybkości wykonywania zadania, rodzaju i liczby popełnionych i skorygowanych lub nieskorygowanych błędów itp.; ważne jest aby: a) stopień biegłości miał swe odbicie w ocenie, b) został określony i był uwzględniony pewien minimalny stopień biegłości, umożliwiający zaliczenie zadania.